

***Príjemné prázdniny
vám želá celá redakcia
Gymplovín!:)***

GYMPOLOVINY

Milí čitatelia!

Koniec roka sa nám neúnosne rýchlo blíži. Ani sme nevedeli ako a zrazu sa uzatvárajú známky a gumujú učebnice. Pre mňa je každý koniec školského roka niečím výnimočným. U nás v triede sa vždy na konci roka tak nejako viac zblížime. Viac sa rozprávame, smežeme, atmosféra je oveľa viac uvoľnenejšia. Všetci sa tešia na leto, prázdniny a sladké ničnerobenie. Prajem vám všetkým krásny zvyšok tohto školského roka a dúfam, že v našich Gymplovinách opäť nájdete niečo zaujímavé, poučné či zábavné.

Nina Záhumenská, šéfredaktorka

Pedagogický dozor: Mgr.Tatiana Vavříková

Korektúra: Mgr. Ivera Reháková

Petra Filanová

Grafická úprava: Nina Záhumenská

Šéfredaktor: Nina Záhumenská

Externý konzultant: Petra Filanová

Redakčná rada: Jana Ferechová

Andrea Čavojská

Katarína Bachárová

Monika Jakábová

EXKURZIA V NITRE

Dňa 17.5.2013 sa žiaci všetkých tried zúčastnili divadelného predstavenia v Nitre s názvom " ROK V KOCÚRKOVE". Toto predstavenie bolo pre všetkých veľmi poučné, pretože táto téma je jednou z maturitných otázok. V predstavení účinkovali známi herci, napríklad Martin Šalacha, Eva Večerová a Juraj Hrčka. Toto slovenské malomesto je zaľudnené tými najbizarnejšími ľudovými postavičkami: chvastavým vojakom Dunapartim, roztržitým notáriušom, aristokratickou starou dievkou Trasoritkou, starým pijanom Kostolníkom, prešpekulovaným

advokátom Zamotalom, no najmä tesnošilovskou rodinou, ktorá patrí k najslávnejším kocúrkovským rodom. Práve ona je uzlom všetkého diania a výdatným žriedlom komediálnych situácií, ktoré prináša každodenný život v slovenskej rodine - ako oženiť „dcéru“, ako „vydať“ syna, no najmä ako vyliezť čo najvyššie po kuracom rebríku kocúrkovskej smotánky. Kocúrkovo je dejiskom viacerých Chalupkových hier, ktoré sú spojené do jedného celku, v ktorom spolu s obyvateľmi Kocúrkova prežijete všetky ich trampoty - svadby, verbovačky, voľby i pohreby.

Po skončení predstavenia sa síce ochladilo, no napriek tomu sme pokračovali v našom naplánovanom programe, t.j. návšteve Nitrianskeho hradu. Dominantou hradného areálu je katedrála, biskupský palác a mohutné opevnenie s vystupujúcimi bastiónmi. Dnes na hrade sídli biskupský úrad. Navštívili sme hradné katakomby, v ktorých sme videli kostry našich predkov. V inej časti hradu sa nachádzali starožitné zlaté predmety a vzácne šperky z drahokamov. Na nádvorí Nitrianskeho hradu sa nachádza socha pápeža Jána Pavla II. Bronzová socha pápeža Jána Pavla II. je vysoká takmer štyri metre, váži približne 1,5 tony. Osadená je

na žulovom podstavci. Socha stojí na bývalom Hradnom námestí, ktoré je od roku 2008 premenované na Námestie Jána Pavla II. Námestie nedávno prešlo kompletnou rekonštrukciou. Pápež Ján Pavol II. navštívil Nitriansky hrad v rámci svojej návštevy Nitry 30. júna 1995. Verím, že mnohí z tejto exkurzie nadobudli nové poznatky o jednom z historických miest Slovenska.

Pripravila Katarína Bachárová, 2.A

KOČAP

S mojou triedou(3.A) sme sa rozhodli stráviť KOČAP v Liptovskom Trnenci - v krásnom rekreačnom centre turistiky . Na cestu sme sa vybrali 5.júna a ubytovaní sme boli do 7.júna. Cesta vlakom bola príjemná., cestovali sme približne 3 hodiny. Chatky sa nachádzali v časti Beňušovce vzdialené od obce 2 km. Ubytovaní sme boli v piatich chatkách po 8 osôb. Boli sme prekvapení výborne vybavením interiérom chatiek a slušne upravením okolím. Cítila som sa tam veľmi príjemne. Toto územie je obklopené nádhernými pohoriami Chočských vrchov, Nízkyh a Západných Tatier. V prvý deň sme sa len ubytovali a o pár hodín sme sa vybrali prezrieť si okolie. Z jedného z kopcov sme mali výhľad na krásnu panorámu Liptovskej Mary. Nedalo mi spraviť pár fotiek. V okolí sme videli pásť sa ovečky a kone.

Druhý deň sme sa vybrali do neďaleko vzdialeného aquaparku Tatralandie .Strávili sme tu 5 hodín, vyskúšali rôzne druhy atrakcií a poriadne sa tu vyjašili. Videli sme 24 bazénov s morskou, termálnou aj čírou vodou. Nachádza sa tu taktiež 28 toboganov. O zábavu a relax sme mali postarané. Večer sme viedli v atmosfére večernej opekačky na jednej z chatiek. Rozprávali sme sa a vychutnávali si večer v spoločnom kruhu. Plánovaná turistika do Kvačianskej a Prosieckej doliny nám síce nevyšla kvôli vysokej pravdepodobnosti zrážok, ale zato sme ho nahradili iným plánom.

Náš výlet sa chýlil ku koncu a v piatok sme sa vybrali do Liptovského Mikuláša. Mali sme dvojhodinový rozchod v centre mesta. Je tu možné vidieť Kostol Sv. Mikuláša a v blízkosti jazykové gymnázium Milana M. Hodžu. Väčšina z nás voľný čas trávila nakupovaním v okolitých obchodoch. Celý čas boli na nás učitelia milí a strávili sme spolu pár pekných dní , na ktoré len tak skoro nezabudneme. Večer sme s pocitom dobrých zážitkov počas týchto troch dní zbalili veci na spiatočnú cestu domov. V sobotu okolo desiatej hodiny ráno sme opustili Liptovský Trnovec .Čakala nás cesta autobusom a vlakom. Okolo pätnástej hodiny sme prišli do Piešťan, kde sme sa šťastne privítali so svojimi rodinami. Hoci sme boli dosť unavení z cesty , domov sme sa pobrali obohatení množstvom pekných zážitkov.

Pripravila Jana Ferechová,3.A

Z Vrbového do New Yorku cez Skype ...

Vďaka našej americkej lektorke Emily sa dozvedáme mnoho nových vecí a zaujímavostí o živote za veľkou mláskou. Keďže USA a Slovensko sa v mnohom líšia, počúvať tieto fakty od rodenej Američanky je často naozaj zaujímavé. Pred nejakých časom prišla Emily s nápadom, ktorý nám umožnil sa dozvedieť ešte viac o živote v USA, presnejšie o živote v meste, ktoré nikdy nespí- o New Yorku. Okrem toho, že Emily učí tu na Slovensku, taktiež máva pravidelne hodiny cez internet so žiakmi z New Yorku. Keďže títo žiaci sa zaujímali, kde vlastne to Emily je, a ako tam život funguje, už predtým nám poslali zopár otázok, na ktoré sme im odpovedali. No potom nám Emily ponúkla oveľa lepšiu, rýchlejšiu a zaujímavejšiu možnosť výmeny názorov a skúseností- rozhovor cez Skype. Práve preto sme sa v jedno popoludnie stretli v multimediálnej učebni, pripravení si otestovať angličtinu „až v New Yorku“.

Hoci náš rozhovor začal po 17 hodine, žiaci pozdravili Emily hlasným „Good morning“, kvôli 6-hodinovému časovému posunu. Keď však zbadali aj nás, svoj pozdrav trochu zmenili a tak skupinka 12-ročných Američanov na nás kričala „Ahoj, ahoj“. Ako prvé chceli počuť ako vlastne náš rodný jazyk znie, preto sa pár z nás predstavilo po slovensky. Aj keď bolo jasné, že ničomu nerozumejú, každému poďakovali a znova zakričali náš slovenský pozdrav. Ďalej sme sa rozprávali o športoch, ktoré sú populárne medzi mladými v Amerike, o jedle, hokeji, počasí, škole a taktiež sme rozoberali i naše zvyky a tradície. Zistili sme, že aj napriek vekovému rozdielu, vzdialenosti a kultúre máme toho veľa spoločného. Mladí boli taktiež veľmi zhovorčiví a zaujímali sa o mnoho vecí. Keďže to boli žiaci rôznych národností, predviedli nám svoje jazykové schopnosti, a tak sme počuli francúzštinu, arabčinu či japončinu. No keďže náš čas sa pomaly krátil, s anglickým „Good bye“ no i so slovenským „Dovidenia“ sme sa rozlúčili a tým sme zakončili toto zaujímavé popoludnie.

Pripravila Monika Jakábová 1.BB

BÁSNE NAŠICH PRVÁKOV

Bear and Hippo

In the high Slovak woods,
Where nobody wears boots,
A calm bear lives on a hill,
With some other animals, which feel,
That he should be a bit more crazy
For he is a bear too much lazy.
One sunny day the sky was clear,
No clouds have made them fear.
The bear Fred was planning to hunt tonight,
When suddenly, a pink hippo caught his sight.
The hippo stood under the tree,
Fred made some steps, two or three.
"This is not your native forest.
What do you want? And please, be honest.

Where are you from?
You, hippo,
How did you get here?
Did you travel by FIFO?"
The hippo stood still without motion
And Fred knew a new emotion.

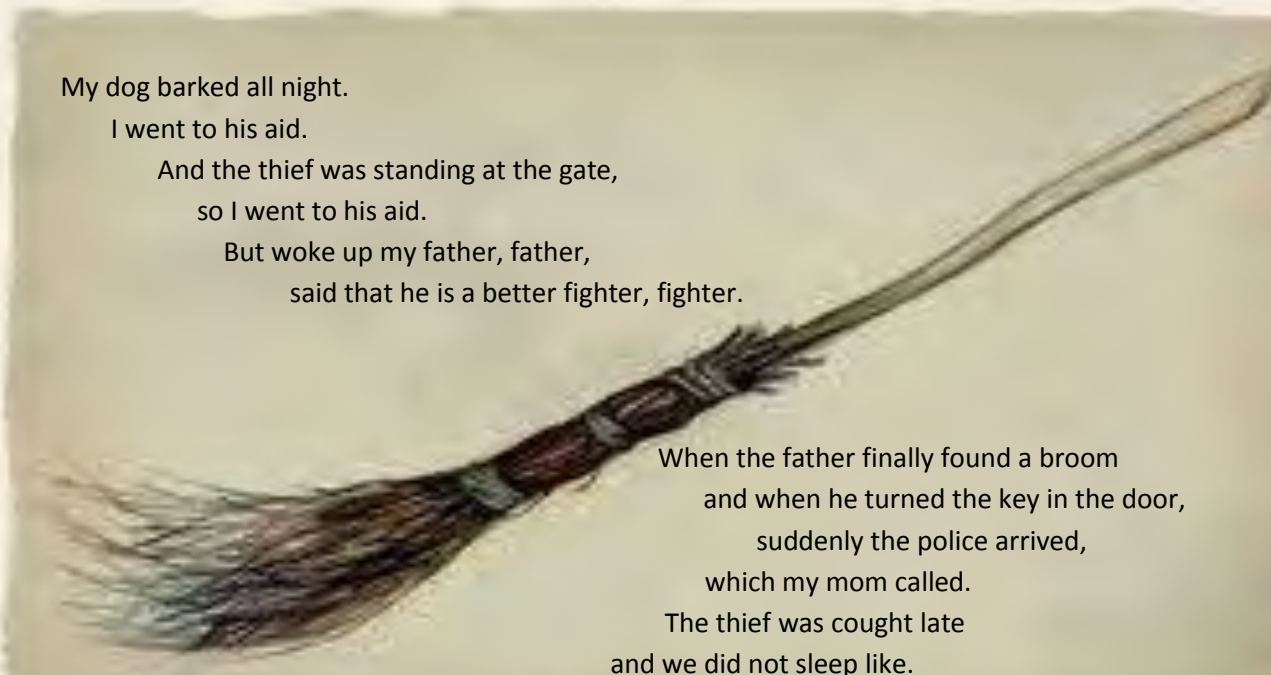
His curiosity was already too high,
When the hippo suddenly said, "Hi.
I am Goof from southern Nigeria
And I am here, in Slovakia,
Because of my owner Sally.
She is very kind and nice, really."
They had moved for the job she was doing.
She worked like a busy bee and without sassing.
Fred showed Goof the surrounding of the flowery hill,
where his mother treated him, when he got ill.
He showed him the crystal-clear rivulet,
which seemed to be a blue shimmering amulet.

They quickly became the best friends,
They were Moon and Sun, they were music and dance.
But a year later Goof had to leave him,
They had to return to the city they lived in.
Sally had completed the work in Slovakia
And she was told to move again to Nigeria.
They quickly became the best friends,
They experienced the friendship, which never ends.
Every animal was amazed when they together went by,
However, they had to say each other good bye.
Although they were together for a short time,
They will never forget this friendship of their lifetime

*Daniela
Olejníková, 1.BA*

When the father finally found a broom

My dog barked all night.
I went to his aid.
And the thief was standing at the gate,
so I went to his aid.
But woke up my father, father,
said that he is a better fighter, fighter.

When the father finally found a broom
and when he turned the key in the door,
suddenly the police arrived,
which my mom called.
The thief was caught late
and we did not sleep like.

Judita Braunerová, 1.BA

Numbers

**One, two, three,
she jumped on the tree.**

**Four, five, six,
Oh it will be mix.**

**Seven, eight, nine,
everything is mine.
Ten, eleven, twelve,
it would be good yeah.**

Gáborová, 1.BA

A poor love

In a small village, one girl lived, but was very poor,

every day she had to clean a floor.

She had not any money,

but was alive because of her good monkey.

Because, her monkey was single family,

who knew speak and was very friendly.

One day a girl had to buy the bread,

because of a hunger ached their head.

So, she took all money and went into a shop after a road.

The road was like a snake that meander it.

When she entered into shop's door,

she saw some small boy, who was also poor.

A boy cried for his mother,

because some bad man killed her.

A girl decided that help him,

but before she went to buy the bread the monkey and him.

Together went to girl's house for monkey,

Like they came home, they had not any money. On the second day, a big storm was,

until window was broken.

Through the window something flied into a room,

they saw a beautiful four – leaf clover.

Suddenly, someone knocked at the door,

a girl went to close and saw a dirty cat.

This cat was maltreated, had not a fur,

to good girl took her to the house.

Every day, they were playing, helping each other

and their big, beautiful love keeps their alive together.

Jankechová,1.

Flowers I.

Roses are red,
violets are blue,
if I had a chocolate,
I wouldn't give it to you.

Flowers II.

There were beautiful flowers
which nobody liked
they were crying without tears
and slowly died.

A. Romanová,1.BB

Saturday

It was Saturday,
and I was so satisfied
Suddenly, I slept.

Patrik Šiška, 1.BB

Waiting for the sun

The night is here now.
Should I let you leave me, dear?
Waiting for the sun

M. Jakábová,1.BB

Pool

It's hot and I wait
for someone to throw me in
our big, cold, blue pool.

Patricia Špendelová,1.BB

True love

Roses are red,
there is only one true love,
so be careful please.

F.Tomáška,1.BB

Sunset

Sunset over the sea
is losing in the distance
bringing the new days.

Barbora Stachová,1.BB

Heaven

Nothing is simple.
You can't feel my pain, I know.
Our heaven is empty

Eva Suchá, 1.BB

Připravila Nina Záhumenská, 2.A

PÍ SOMNÉ MATURITY

Druhý marcový týždeň bol hektický pre našich maturantov. V termíne 12. až 14. marca prebiehali tak na našej škole ako i celom Slovensku písomné maturitné skúšky. Testovanie vedomostí maturantov začalo v utorok, preverovaním vedomostí zo slovenského jazyka a literatúry. Doobeda maturantom horeli uši pri vypracovávaní testu. Museli byť dôslední v gramatike, orientovať sa v minulej a súčasnej literárnej tvorbe, poznať diela a autorov. Po krátkom obednom občerstvení už netrpezlivo čakali v triedach na vyhlásenie maturitných tém. Po pätnásťminutovej voľbe najvhodnejšej zo štyroch predložených tém mali presne 120 minút na ich vypracovanie. Ako by ste volili vy, milí naši čitatelia?:)

1. Sociálna internetová sieť- náš sluha či pán?

(Úvaha)

2. Kam len oko dovidí...

(Umelecký opis Slovenska)

3. I malé meškание môže spôsobiť veľké problémy

(Rozprávanie)

" Kto teba, pes, smie nazvať psom?

Ty si môj priateľ milý.

Dobre by bolo, keby ťa dejiny pochopili."

Ján Smrek

(Diskusný príspevok o spolužití človeka a zvierat'a)

Naši maturanti sa zhodli, že príliš neváhali pri výbere témy a veľká časť z nich si zvolila prvú, v dnešnej dobe veľmi aktuálnu a populárnu tému. Výsledky ukázali, že aj úspešne, nakoľko sloh sa podarilo úspešne napísať všetkým 22 maturujúcim študentom.

Po noci plnej učenia a stresovania ich čakal ďalší deň písomných maturít z anglického jazyka a jednu študentku z nemeckého jazyka. Doobeda vypracovávali tridsaťminútovú anglickú nahrávku, kde si preverili svoju slovnú zásobu a dobrý odposluch. Potvrdili, že to bolo náročné. Po krátkom oddychu začali pracovať na druhej časti. Písali sloh. V angličtine. Nemali na výber, téma bola iba jedna. Napriek počiatočným obavám to však zvládli. A čo vy? Can a Book Still Be Your Best Friend? Hodinový časový limit zvládli a týmto sa pre mnohých písomné maturity skončili.

O deň dlhšie sa potili piati maturanti, ktorých vo štvrtok čakala matematika a jej zákonitosti :) Výsledky boli nad očakávania, vidieť, že študenti a učitelia sa poctivo pripravovali.

Po vyčerpávaní týždni budú maturanti čakať na výsledky, ktoré sa dozvedia pred ústnymi maturitami. Všetkým držíme palce, aby robili dobré meno sebe aj našej škole!

Prípravila Tatiana Vavříková

Ked' si vymýšľam

Dňa 26.4.2013 sa uskutočnilo vyhlásenie 6. Ročníka Scifi súťaže. Tak, ako každý rok, aj teraz mala porota čo robiť, aby vybrali najlepšie práce. Do súťaže sa zapojilo niekoľko stoviek študentov z celého Slovenska, dokonca aj z Českej republiky. Na vyhodnocovaní mali možnosť autori prezentovať úryvky zo svojich poviedok. O program bolo tiež postarané, zaspievali a zahrali študentky nášho gymnázia- Laura Rovobská, Judita Braunerová, Veronika Fidlerová a Soňa Petríková. Tento rok po prvýkrát zasadla aj do poroty bývalá študentka gymnázia Petra Filanová- študentka žurnalistiky. Hostami boli Peter Remiš zo skupiny Slniečko a primátor mesta Vrbové Ing. Ján Jánoška a poslanec mestského zastupiteľstva PaedDr. Ivan Borovský. Ako „zlatý klinec“ podujatia bolo pečené prasiatko, na ktorom si pochutnávali nielen študenti, hostia a účinkujúci, ale aj hostia Peter Varinský a bývalá študentka Dominika Dadíková. Verím, že opäť o rok sa stretne v rovnako hojnom počte a dobrej nálade.

Pripravila Andrea Čavojská,2.A

Páči sa mi keď sú študenti kreatívni...

Rozhovor s anglickou lektorkou Victóriou Sheppard na bilingválnom štúdiu.

Kde ste sa narodili?

- Narodila som sa v Anglicku, presnejšie v Liverpoole, kde som žila do 3 rokov. Potom sme sa odišli do Bristolu, a keď som mala 5 rokov presťahovali sme sa do Birminghamu. Tam som žila, pokiaľ som nešla na univerzitu.

Čo ste študovali?

- V 16 rokoch som skončila školu a šla som pracovať do nemocnice. Tam som pracovala 7 rokov, no potom som sa rozhodla ísť na univerzitu. Študovala som mikrobiológiu, no keď som doštudovala, zistila som, že táto práca už pre mňa viac nie je zaujímavá. Tak som sa stala učiteľkou.

Prečo práve učiteľkou?

- Pretože to bolo jediné, čo som vtedy bola schopná robiť. (smiech) Ale zapáčilo sa mi to a táto práca ma naozaj baví.

Čo najviac oceňujete na študentoch ako učiteľka?

- Veľmi sa mi páči, keď študenti vedia používať svoju fantáziu a sú kreatívni. Taktiež si vážim, keď sú študenti slušní a vedia ako sa správať.

A čo vás najviac hnevá?

Keď stále rozprávajú. Mali by ma počúvať, ja som dôležitá. (smiech)

Vidíte nejaké odlišnosti medzi študentmi tu v Anglicku?

- Pravdaže. Je to individuálne, ale ja si myslím, že deti tu sú lepšie. Majú viac rešpektu voči učiteľom ako anglické deti a taktiež si viac uvedomujú, že škola je pre nich dôležitá.

Vráťme sa k vášmu životu. Čo vás priviedlo na Slovensko?

- Môj manžel pracoval v Anglicku v jednej spoločnosti. Po nejakom čase ho poslali na Slovensko robiť riaditeľa jednej z firiem. Tak sme sa presťahovali.

Kde bývate a ako dlho?

- Manželova firma sídli vo Veľkých Kostolnoch, ale bývame v Piešťanoch. Prišli sme sem pred piatimi rokmi.

Páči sa vám tu?

-Áno, veľmi sa mi tu páči, Slovensko je pekná krajina. Čo sa týka ľudí, myslím si, že ľudia tu sú menej agresívni a menej namyslení.

Vidíte veľké rozdiely medzi Anglickom a Slovenskom?

Myslím, že dosť veľké rozdiely sú tu v cenách. Veľa vecí je tu lacnejších, napríklad služby, stravovanie v reštauráciách a podobne. Sú tu aj mnohé ďalšie menšie či väčšie rozdiely, napríklad systém sviatkov- v Británii sa sviatky, ktoré sú počas týždňa, vždy „presúvajú“ na pondelok, čiže ľudia majú predĺžené víkendy. To mi tu chýba. (smiech) Ale inak tu nie sú až také diametrálne rozdiely.

Liverpool

Bristol

Birmingham

Nebáli ste sa prísť do cudzej krajiny, ktorej jazyk neovládate?

-Pravdupovediac, celé sa to zbehlo celkom rýchlo a brala som to skôr ako veľké dobrodružstvo. Slovensko som pravdaže

poznala a môj manžel sem občas chodil na služobné cesty, no v podstate sme tu nikoho nepoznali. Bola som si vedomá, že môj život sa zmení a že sa budem musieť naučiť a prispôbiť mnohým veciam, no v podstate som bola nadšená.

Učíte sa slovenčinu?

-Pravdaže. Uvedomujem si, že aj keď je angličtina svetový jazyk, ja som vo vašej krajine, kde sa hovorí po slovensky, a preto neočakávam že mi všetci budú rozumieť len preto, že hovorím anglicky.

Je pre vás slovenčina ťažká?

-Áno, slovenčina je veľmi ťažký jazyk. Najväčšie problémy mi robí skloňovanie- nikdy neviem či mám povedať Piešťany, Piešťan, Piešťanmi...(smiech).

Máte s jazykom problémy aj v každodennom živote?

-Áno, občas sa vyskytnú problémy v každodenných situáciách ako nakupovanie či platenie účtov, alebo so záležitosťami, ktoré sa musia vybavovať na úradoch.

Myslíte si, že slovenskí úradníci sú dostatočne kvalifikovaní aby pomohli ľuďom, ktorí nehovoria slovensky?

- Myslím, že áno. Mne osobne sa ešte nikdy nestalo, že by sa nenašiel nikto kto by nebol ochotný a schopný mi pomôcť ohľadne jazykovej bariéry.

A čo bolo pre vás najťažšie opustiť?

- Veľmi mi chýbajú moji priatelia a hlavne rodina. Snažím sa chodiť do Anglicka aspoň trikrát ročne, aby sme sa mohli stretnúť.

Aké je vaše obľúbené jedlo?.

- Chutí mi syr čedar a mám veľmi rada britské klobásky, tie mi tu chýbajú taktiež. (smiech)

Máte nejakých súrodencov?

- Áno, mám jedného brata, ktorý žije v Londýne.

Máte deti?

- Nie, deti nemám, ale brat má 3 deti, a toľko rodine stačí. (smiech)

Aké knihy čítate?

Mám rada historickú beletriu a vedecko-fantastickú.

Aký bol pre vás najväčší darček?

- Môj pes.

Aká je vaša obľúbená farba?

- Zelená.

Čo najradšej počúvate?

- Počúvam všetky typy hudby, okrem hip-hopu a techna.

Aké predmety ste mali rada v škole?

- Bavila ma angličtina, veľmi rada som písala príbehy. Taktiež som obľubovala dejepis.

Čím ste chceli byť keď ste boli dieťa?

- Chcela som byť doktorkou alebo veterinárkou. No nakoniec som od toho upustila, pretože štúdium týchto profesií trvá veľmi dlho, a ja som učenie veľmi teda neobľubovala. (smiech)

Aké ľudské vlastnosti si všeobecne ceníte?

- Obdivujem ľudí, ktorí sa neboja sveta, teda, ktorí sa neboja povedať čo chcú a ísť si za tým. No samozrejme, bez toho, aby zranili city druhých ľudí.

Máte nejaké hobby?

-Áno, rada hrám počítačové hry a rada pletiem a štrikujem. V lete ma veľmi bavia práce v záhrade, a taktiež rada píšem- hlavne fikciu. Obľubujem i cestovanie.

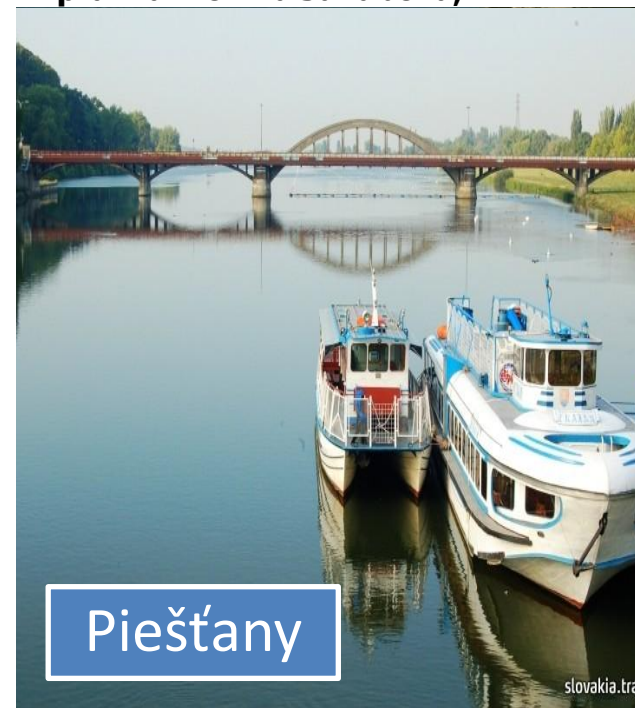
Kde všade ste boli?

- Bola som v USA, odtiaľ pochádza moja mama, takže tam mám rodinu. Ďalej som bola v Estónsku, Francúzsku, Grécku, Fínsku,... Vo Fínsku sa mi páčilo najviac, bola to veľmi dobrá dovolenka, boli tam krásne jazerá navštívili sme i rôzne ostrovy.

Máte nejakú „teóriu“ na učenie?

- Snažím sa urobiť moje hodiny zaujímavými, a taktiež sa snažím inšpirovať žiakov k učeniu.

Pripravila Monika Jakábová, 1.BB

Koniec školského roka

Sloboda. Konečne koniec. Prázdniny. Leto. Myslím že tieto slová chodia po myslí nejedného zo žiakov v tomto čase- keď sa blíži koniec školského roka. My, prváci, si môžeme povedať, že sme zvládli náš prvý rok. Vraví sa, že prvý rok na novej škole je najťažší, žiaci si musia zvyknúť na nový systém učenia, na nové predmety, nových učiteľov, spolužiakov, prostredie, jednoducho, náš život sa zmení. Nikto sme celkom presne nevedeli, čo máme očakávať, pretože sme boli tí „prví prváci“. Teraz, na konci roka sa však môžeme pozrieť dozadu a zhodnotiť, aké boli naše predstavy a očakávania a ako to vlastne celé dopadlo.

Pre mňa to celé ubehlo strašne rýchlo. Hoci od nášho nástupu prešlo už skoro 10 mesiacov, čo je dosť dlhá doba, stále sa zdá akoby to bolo len včera, keď som prvýkrát vstupovala do školy a so zvedavosťou som pozerala na všetky tie nové tváre- spolužiakov či učiteľov. V triede ako kolektív sa teraz už poznáme, mnoho ľudí v triede sa naozaj skamarátilo a myslím si, že čoraz viac a viac si i rozumieme. No nielenže sme len spoznali nových ľudí, ale sme sa aj mnoho vecí naučili. A to nielen modálne slovesá či ako tvoriť nepriamu reč, ale naši lektori nám veľakrát odkryli mnoho z ich životov. Emily nám svojimi zážitkami a skúsenosťami priblížila mnoho z americkej kultúry a z jej života, čo robilo obyčajné hodiny zaujímavými. Rozprávania, príbehy, fotky, videá či dokonca skype-ovanie rovno do Ameriky- takto sme často „prežívali“ americké Vianoce, Veľkú Noc, Vďakyvzdanie či Halloween.

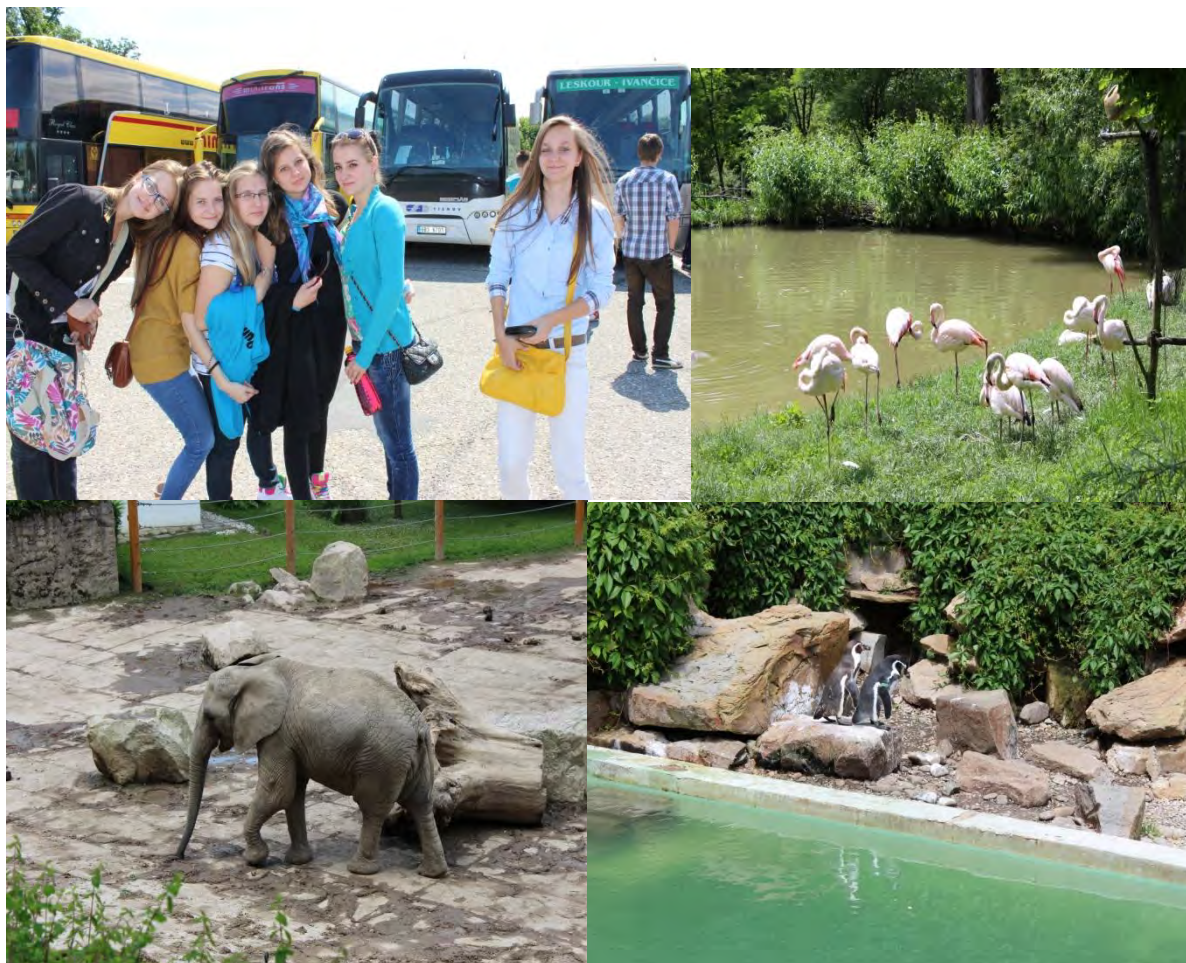

Ešte pred tým, kým začne to očakávané bezstarostné obdobie, čaká nás výlet, ktorý bude aj takou malou skúškou- a to cesta do Škótska a Anglicka. V mnohých situáciách budeme odkázaní na naše vedomosti, čo určite bude nielen veľkou skúsenosťou ale i dobrodružstvom. Po tomto výlete si už len preberieme vysvedčenia a môžeme si užívať 2 mesiace plné oddychu a zábavy. ☺

**Prípravila Monika Jakábová
1.BB**

Vítkov

Dňa 6. júna sa žiaci 1.A, 2.A a aj niektorí bilingvalisti zúčastnili výletu do Vítkova. V tomto malom českom mestečku sa nachádza Gymnázium Vítkov, s ktorým naša škola už niekoľko rokov spolupracuje. Cesta spočiatku prebiehala bez akýchkoľvek problémov. Najprv sme išli do ZOO Lešná v Zlíne. Tam sme mali rozchod asi 2 hodiny. Zoo bola aj napriek dusnému počasiu pre všetkých zaujímavá a celkovo to zhodnotili ako dobrý nápad, že sme sa tam zastavili. Cesta zo Zlínu do Vítkova mala byť krátka, ale autobus sa nám tak trochu pokazil, konkrétne sa spálila spojka, čo spôsobilo na pár minút dym a nepríjemný zápach po celom autobuse. Samozrejme, všetci žiaci sa smiali a brali to s ľahkosťou. Keď sme sa po asi tretej alebo štvrtý krát otáčali, pretože české cesty sú oveľa zradnejšie ako sa na prvý pohľad zdá, ani sme to nevnímali a ďalej zabávali sa celú cestu aj napriek únave. Do Vítkova sme prišli asi o pol siedmej večer. Hoci vyčerpaní, tešili sme sa na opekačko-grilovačku. Všetci sa do sýtosti napapali klobások, slaninky či špekáčikov a vychutnávali si typickú "táborákovú" atmosféru. Učitelia z gymnázia boli takí milí, že nám dokonca sami nachystali ich tradičné Vítkovské klobásky a k tomu sme dostali aj zopár kartónov rôznych ochutených vôd. Neskôr sa žiaci rozutekali do telocvične alebo von na ihrisko a hrali rôzne hry. Niektorí žiaci si vyskúšali aj lezenie po horolezeckých stenách. Určite to bol adrenalínový zážitok. Okolo deviatej hodiny večer sme sa všetci začali postupne sprchovať a obliekať do pyžama a o 23 už väčšina detí ležala v spacákoch a dekách v triedach, kde sme spali. Definitívne však všetci spali až okolo jednej, druhej ráno.

Na druhý deň sme vstali o 7 a ihneď sa pripravovali úplné zostavy družstiev. Ako prvý sa hral futbal, najskôr mužský, potom ženský. Ale hral sa aj basketbal, florbal, volejbal. Naši chlapci a dievčatá vyhrali bohužiaľ len futbal, ale aj snaha sa cení. Domov sme prišli v piatok okolo 17-18 hodiny. Myslím si, že naši žiaci si tento výlet naozaj užili a zabavili sa. Keďže tam boli deti z rozličných tried, trochu sme sa zblížili a porozprávali. Určite by väčšina išla na takýto výlet aj nabudúce.

Vtipy

Činania robia prieskum. Zisťujú, za koľko sa dokážu študenti naučiť čínštinu. Pýtajú sa študenta na Oxforde, za koľko to zvládne. Študent odpovie:

- Za dva roky.

Študenta z Harvardu sa tiež pýtajú.

- Za rok sa do dá.

Prídu na Žilinskú Univerzitu, spýtajú sa študenta. Študent vytiahne sluchátka z uši:

- A sú skriptá?

- Sú.

- Tak ma zapíšte na piatok na skúšku.

„Ocko, prečo sa musím učiť angličtinu?“ „Vieš synček, po anglicky hovorí pol sveta.“ „A to nestačí?!“

Ako sa volá western spoza školských lavíc ?
Sedem nedostatočných.

- Kam zaradujeme ježa?

- Prosím, medzi ihličnaté zvieratá.

Vidíte, deti že socha Slobody v New Yorku drží v jednej ruke fakľu a v druhej knihu. Kto by mi vedel povedať, čo symbolizuje fakľa? Ty, Ferko!
Iba to, že v tme sa nedá čítať.

- Mami, je to pravda, že keď človek zomrie, tak sa zmení na prach?

- Áno, miláčik.

- Tak za našou skriňou muselo zomrieť veľa ľudí.

Minulý mesiac americká FBI konečne chytila počítačového hackera, známeho svojimi prienikmi do vládnych počítačových systémov. Rýchly súd uložil hackerovi 10 rokov väzenia nepodmienečne. Podľa údajov z ústredného informačného servera amerických väzníc bude hacker zajtra, po odpykaní si celého trestu, prepustený.

- Veža, tu Boeing 747 na trase Boston - New York, vypadli nám všetky motory, čo máme robiť?? Opakujem! Veža, tu Boeing 747 na trase Boston - New York, vypadli nám všetky motory, čo máme robiť? Ozvite sa!!!

- Tu veža, nekričte, klud, už si vás škrtám...

Typický Slovák si prečíta návod na použitie... až keď sa mu niečo nepodarí.

Prvý zákon samostatnosti: Staneš sa tým, proti čomu sa najviac brániš.

Poist'ovací agent vysvetľuje klientovi :

- Poviem vám to na rovinu, pán Novák, nám sa zdalo trochu divné, že váš dom vyhorel dva dni na to, ako ste si ho u nás poistili! Ale dbáme o povesť našej poisťovne a tak vám zaplatíme všetko, čo pri požiari zhorelo, do posledného eura...

- To je dobre - poteší sa pán Novák - a zaplatíte mi aj tých desať litrov benzínu?

Prečo mäsiari vôbec nejedia klobásy?

- Mäsiar cudziu klobásku nezje, lebo vie, čo do nej asi môže dávať iný mäsiar. A svoje neje už preto, lebo vie čo do nich dal.

Vegetarián leží po úraze v nemocnici. Sestrička sa ho pýta:

- Priniesli vám sem kvety od vašich priateľov?

- Áno, ďakujem! Chutili.

Winnetou a Old Shatterhand idú po lese a objavia jaskyňu. Winnetou hovorí:

- Ja idem dovnútra preskúmať jaskyňu a môj biely brat ma zatiaľ počká vonku, keby sa niečo stalo.

Old Shatterhand súhlasí, tak Winnetou vojde do jaskyne. Zrazu sa ozve veľká rana, výkrik a Winnetou vyjde z jaskyne s modrým okom. Old Shatterhand bez váhania vbehne do jaskyne, aby zistil, čo sa tam stalo. Tiež sa ozve veľká rana, výkrik a aj on vyjde von s modrým opuchnutým okom. A Winnetou sa ho pýta:

- Čo, aj môj biely brat stúpil na hrable?

Príde upír do pekárne a pýta si chlieb.

Pekár vraví: "Vy ste upír na čo vám je chlieb?"

Upír vraví: "Ale tuto za rohom sa stala nehoda a chcem si namáčať."

Koktavý a malomocný sedia spolu vo vezení. Zrazu malomocnému odpadne ruka. Chytí ju a vyhodí von. Koktavý mu na to hovorí:

- Zzzzzzz...

Potom malomocnému odpadne aj noha. Chytí ju a vyhodí von. A na to koktavý hovorí:

- Zzzzzzdrháš?

Mladý kanibal príde za náčelníkov a hovorí mu: "Náčelník, dnes bude na obed trhanec."

"A prečo?"

"No grilovali sme jedného Talibanca a on mal vo vrecku ručný granát."